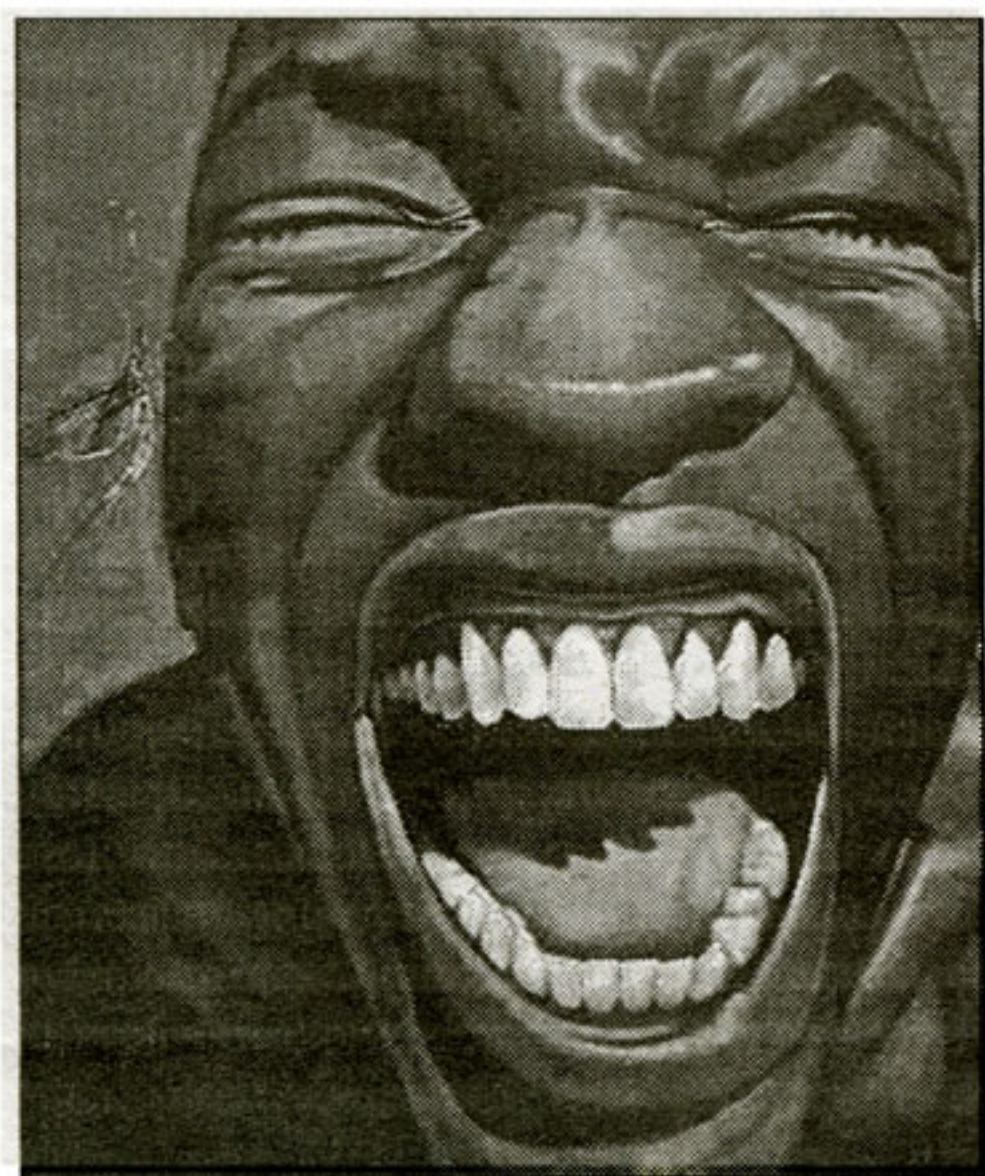

David Istvan, o demonstrație de virtuozitate tehnică

Cosmin NĂSUI

Cînd a apărut fotografia, pictura s-a declarat învinsă în lupta cu reprezentarea realității. Au existat momente de slăbiciune, în care artiștii au încercat prin mijloacele expresive tradiționale să redefinească estetic rolul reprezentării artistice. Într-atît de mare a fost impactul fotografiei încît a mutat celelalte mijloace de reprezentare artistică într-o zonă a îndepărtării de realitate și a apropierii față de abstract.

Pe parcursul unui întreg secol, fotografia a fost folosită ca etalon de referință pentru mijloacele de expresie artistică. Curente și stiluri s-au definit astfel. Deși se evita o

concuranță, lupta a fost doar amînată, pînă cînd a fost posibilă întoarcerea picturalității în fața realității fotografice. Suprerealismul și mai apoi hyper-realismul au deschis dialogul cu fotografia. Primul în forme mai mult metaforice, al doilea în aspecte tehnice.

Iată cum artiștii plastici și-au dorit în permanență recuperarea reprezentării realității furate de fotografie.

David Istvan este unul dintre artiștii care se întrec cu fotografia, în reprezentarea picturală a realității. Alege pentru acest lucru portrete pe care le supradimensionează. Scara uriașă a acestora le face neîncăpătoare pentru o fotografie. Gesturile, expresiile și mimicile exagerate conferă acestor portrete naturalețe. *Close-up*-urile pe figură, pe o licărire de reflex, depășesc puterea de surprindere a unei fotografii. Scorul picturii în fața fotografiei este imbatabil.

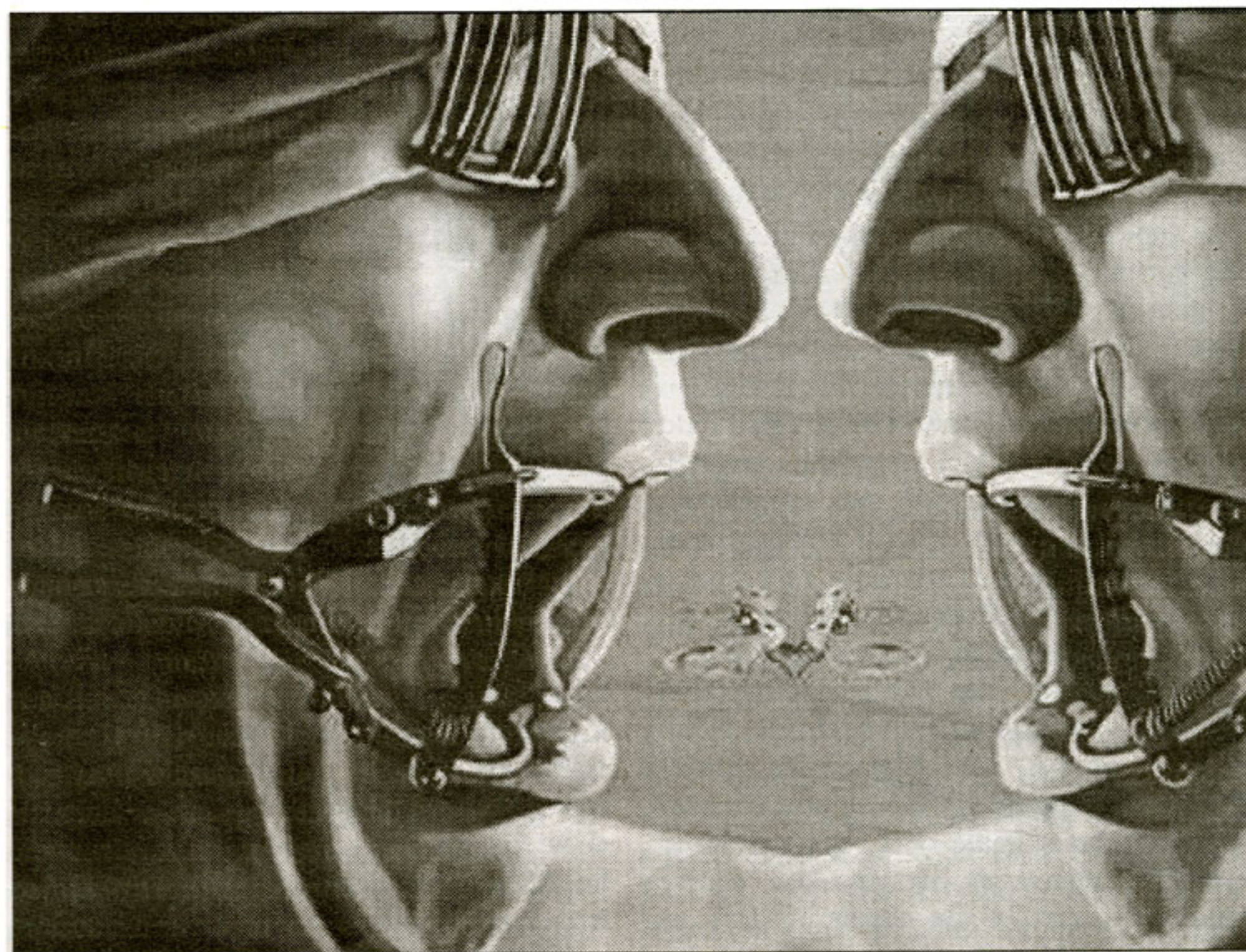
Titlul expoziției **Looking for someone to hate** lasă loc de intrigă. Seamănă cu un anunț de mică publicitate.

Oamenii obișnuiți caută un job, o mașină, o chirie, o colecție de timbre.

Ce caută David Istvan?

Pe cineva pe care să-l poată urî. E ușor sau greu să nu găsești pe cineva? Se pare că pentru artist este greu. Se poate însă ca înțelesul să fie altul. Un țînțar își arată prezența zburătoare în aproape fiecare din lucrările expuse. Înțepătura lui este cea care dă expresiile și grimasele portretelor. Acesta pare a fi elementul care leagă lucrurile și dezvăluie într-un fel intriga din titlu.

Expoziția lui David Istvan este în primul rînd o demonstrație de virtuozitate tehnică.

Lucrările îmbină astfel mai multe tehnici: pastel, acrilic și cărbune. Arta figurativă are, pentru mulți, nevoie și de poveste. În ceea ce privește suportul mesajelor, arta lui David Istvan mai are de cîștigat în conținut. Devenind mai personală, ar putea cîștiga mult și în reprezentare. În momentul de față, așa cum aprecia și galeristul Dan Popescu, are ceva din impersonalitatea unui poster.

Antrenamentul în doborîrea recordurilor privind meșteșugul de reprezentare fotogra-

fică a realității este specific școlii de pictură clujene. Mircea Suciuc, Elian, Ciprian Mureșan, Ciprian Voicu sînt artiști care evoluează în această direcție, căreia i s-a alăturat și David Istvan. Este notabil pentru identitatea artistică să poți recunoaște foarte ușor un artist din nordul României.

David Istvan este încă student la Universitatea de artă și design din Cluj-Napoca.